

Завдання: розкрийте переживання сина й батька протягом важкої дороги з Акулячої бухти до Каїра (впишіть свої відповіді у порожні клітинки)

Бен	Події	Деві
	«Єдина надія врятуватись і хлопчикові, і йому — це примусити Деві самостійно думати, упевнено робити те, що він повинен зробити».	
	«Бен знав, що його справи погані. Але миттю зміркував, що треба щось робити: коли його не стане, хлопець залишиться сам, і про це страшно було навіть думати».	
	«Цей хлопець із спокійним обличчям був чимось схожим на нього самого: за дитячими рисами приховувалася, можливо, тверда й навіть невгамовна вдача. Але його бліде, широкувате обличчя зараз мало нещасний вигляд. Помітивши батьків пильний погляд, Деві одвернувся та заплакав».	
	«Ет, що там, — сказав Бен, силкуючись говорити якомога лагідніше, хоч йому це було неймовірно важко. — Ніколи не знаєш, на що ти здатний, доки не спробуєш...»	
	«Як же ти зможеш вести літак? — запитав його зверху Деві. Бен заплющив очі, він хотів уявити собі, що переживає зараз син».	
	«...він тепер був майже певен, що кінець кінцем усе-таки помре. Головне — вижити до Каїра й показати хлопцеві, як посадити літак».	
	«Треба було вникнути в психологію цього блідого, мовчазного, настороженого й надто слухняного хлопчика. Ех, коли б він знав його краще!..»	
	«— Це я можу, — сказав хлопець, і Бену здалося, що він почув у його голосі різку нотку нетерпіння, яка нагадувала чимось власний голос».	
	«Славний хлопчина! Він долетить. Він упорається! Бен бачив різко окреслений профіль Деві, бліде обличчя з темними очима, у яких йому так важко було щось прочитати. Батько знову вдивився в це обличчя».	
	«Залишившись сам на висоті трьох тисяч футів, Деві подумав, що вже ніколи не зможе плакати. У нього на все життя висохли сльози».	
	«У картах Деві розумівся. Тут не було нічого складного. Він знав, де лежить їхня карта, що доведеться робити, коли підлетить до Суєца...»	
	«Хлопець не хотів, щоб батько помер; він не хотів, щоб померла мати, але нічого не вдієш: це буває. Люди завжди помирають...»	
	«Сльози, що, як думав Деві, назавжди висохли, знов наповнили його темні очі, і хлопець відчув, як вони викочуються й течуть по щоках» .	